

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ[:Ματθ. 1,1-25]

Υπομνηματισμός του εδαφίου

«Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαυῖδ, υἱοῦ Ἀβραάμ»[Ματθ.1,1]

από τον άγιο Ιωάννη, αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεως τον Χρυσόστομο

[ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ]

Ας εγερθούμε και ας μην κοιμόμαστε πλέον, διότι βλέπω τις πύλες να ανοίγονται για χάρη μας. Όμως ας εισέλθουμε με μεγάλη τάξη και φόβο, αμέσως μόλις πατήσουμε τα πρόθυρα της πόλεως. Ποια είναι αυτά τα πρόθυρα; **«Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαυῖδ, υἱοῦ Ἀβραάμ**(:κατάλογος γενεαλογικός του Ἰησοῦ Χριστοῦ, του υιού του Δαυῖδ, του υιού του Ἀβραάμ)»[Ματθ.1,1].

Τι λέγεις, λοιπόν, Ματθαίε; Μας υποσχέθηκες ότι θα μας ομιλήσεις για τον μονογενή Υιό του Θεού και εσύ μας μνημονεύεις τον Δαβίδ, έναν άνθρωπο που γεννήθηκε ύστερα από αναρίθμητες γενεές και υποστηρίζεις ότι αυτός είναι και πατέρας και πρόγονος του Ἰησοῦ; Περίμενε, αγαπητέ αδελφέ, και μη ζητείς να τα μάθεις όλα μεμιάς αλλά σιγά και κατ' ολίγον. Στα πρόθυρα στέκεσαι ακόμη, στα προπύλαια. Γιατί λοιπόν βιάζεσαι να εισέλθεις στα άδυτα; Ακόμη δεν παρατήρησες καλά όλα τα εξωτερικά πράγματα. **Διότι δεν σου διηγούμαι ακόμη εκείνη την προαιώνια γέννηση —αλλά ούτε και αυτήν που επακολούθησε— διότι είναι ανέκφραστη και απόρρητη. Άλλωστε πριν από εμένα, σου το είπε αυτό και ο Ησαΐας, ο οποίος προφητεύοντας το Πάθος και το μεγάλο ενδιαφέρον Του για ολόκληρη την ανθρωπότητα, γεμάτος κατάπληξη για το ποιος ήταν ο Ἰησοῦς, τι έγινε και πού κατέβηκε, αναφώνησε με δυνατή και ισχυρή φωνή, λέγοντας τα εξής: «τὴν γενεάν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται;(:ποιος δύναται να εκθέσει με λεπτομέρειες την καταγωγή Του;)**» [Ησ.53,8].

Ὡστε τώρα δεν κάνω λόγο για εκείνη την ουράνια γέννηση, αλλά για την κάτω, αυτήν που συνέβη στη γη και συνοδεύτηκε από πολλούς μάρτυρες. Μα και τα αναφερόμενα σε

αυτήν γεγονότα έτσι θα σας τα διηγηθώ, όπως δηλαδή, είναι δυνατό να ομιλήσω περί αυτών με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος. Πραγματικά ούτε την επίγεια Γέννηση του Ιησού είναι δυνατόν να παρουσιάσει κανείς με σαφήνεια, εφόσον και αυτή προκαλεί μεγάλη φρίκη. **Λοιπόν, να μη νομίσεις ότι ακούς ασήμαντα πράγματα, όταν ακούς να γίνεται λόγος για τη Γέννηση αυτήν. Αντίθετα, να έχεις το μυαλό σου σε ετοιμότητα και να αισθανθείς αμέσως φρίκη, όταν ακούσεις ότι ο Θεός ήλθε στη γη. Διότι το γεγονός αυτό ήταν τόσο απροσδόκητο, ώστε και οι άγγελοι έστησαν χορό γι' αυτό και έψαλαν το καλό που απέρρευσε απ' αυτό για την οικουμένη. Επίσης, και οι προφήτες παλαιότερα δοκίμασαν κατάπληξη, διότι ο ίδιος ο Θεός «*Επί τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφη*»(εμφανίστηκε στη γη και συναναστράφηκε με τους ανθρώπους)» [Βαρούχ,3,8].**

Πραγματικά, ήταν πολύ παράδοξο να πληροφορηθείς ότι ο Θεός ο απόρρητος, ο ανέκφραστος, ο απερινόητος και ίσος με τον Πατέρα, διήλθε από τη μήτρα της Παρθένου, καταδέχτηκε να γεννηθεί από γυναίκα και να έχει προγόνους τον Δαβίδ και τον Αβραάμ και το ακόμα φρικτότερο, τις γυναίκες εκείνες ήταν τόσο αμαρτωλές. Άκουσέ τα αυτά και σήκω χωρίς καμία ταπεινή υποψία, αλλά γι' αυτό ακριβώς να αισθανθείς θαυμασμό, ότι δηλαδή ενώ είναι Υιός του ανάρχου Θεού, και μάλιστα γνήσιος Υιός, εντούτοις ανέχθηκε να ακούσει ότι είναι υιός και του Δαβίδ, για να σου δώσει τη δυνατότητα να γίνεις υιός του Θεού. Ανέχθηκε να γίνει πατέρας Του ένας δούλος(ο Δαβίδ),για να σου δώσει ως πατέρα τον Κύριο, μολονότι είσαι δούλος.

Είδες ποια είναι αμέσως από τα προοίμια η καλή αγγελία; Αν αμφιβάλλεις για ό,τι σε αφορά, πίστεψέ το από ό,τι αφορά Εκείνον. Διότι είναι βέβαια πολύ δυσκολότερο για τον ανθρώπινο λογισμό να γίνει ο Θεός άνθρωπος, παρά να υπάρξει ο άνθρωπος υιός του Θεού. Όταν ακούσεις λοιπόν ότι ο Υιός του Θεού είναι υιός του Δαβίδ και του Αβραάμ, να μην αμφιβάλλεις τότε, ότι και εσύ, ο υιός του Αδάμ, θα γίνεις υιός του Θεού· διότι δεν ταπείνωσε βέβαια τόσο πολύ τον εαυτό του άδικα και παράλογα, αν δεν σκόπευε

να μας ανυψώσει. **Γεννήθηκε κατά σάρκα, για να γεννηθείς εσύ πνευματικά· γεννήθηκε από γυναίκα, για να πάψεις εσύ να είσαι υιός γυναίκας.**

Για τον λόγο αυτόν η γέννηση έγινε δύο ειδών· όμοια με τη δική μας, αλλά και υπερβαίνουσα τη δική μας. **Το να γεννηθούμε όμως όχι από αίμα, μήτε από θέλημα σαρκός και ανδρός αλλά από Πνεύμα άγιο, προμήνυε τη μελλοντική γέννησή μας που μας υπερβαίνει και που σκόπευε να μας χαρίσει μέσω του Πνεύματος.** Το ίδιο νόημα είχαν και όλα τα άλλα. Τέτοιο ήταν το βάπτισμα· είχε κάτι από το παλαιό και κάτι από το νέο. Το παλαιό το φανέρωνε το ότι βαπτίστηκε από τον προφήτη, η κάθοδος του Πνεύματος υπογράμμισε το νέο. Και όπως κάποιος που στέκεται στο μεταίχμιο δύο πραγμάτων που απέχουν το ένα από το άλλο, τα ενώνει, αν απλώσει τις χείρες του από το ένα και το άλλο μέρος, έτσι έκανε και αυτός· ένωσε την παλαιά με τη νέα, τη θεία με την ανθρώπινη, τα δικά Του με τα δικά μας.

Είδες την αστραπή της πόλεως, **με πόση φεγγοβολή** σε περιέλαμψε από την αρχή; Πώς σου **έδειξε αμέσως τον βασιλιά στη δική σου μορφή**, σαν να είστε σε στρατόπεδο; Διότι εκεί ο βασιλέας δεν επιδεικνύει φανερά πάντοτε το αξίωμά του, αλλά αφήνει την πορφύρα και το στέμμα, και ενδύεται συχνά τη στολή του στρατιώτη. Και εκεί μεν για να μην αναγνωριστεί και προσελκύσει προς τον εαυτό του τους εχθρούς, ενώ εδώ το αντίθετο, για να μην αναγνωριστεί και κάνει τον εχθρό να αποφύγει τη συμπλοκή μαζί του και προκαλέσει την ταραχή όλων των δικών του· διότι αποβλέπει στη σωτηρία και όχι στον τρόμο.

Για τούτο και έδωσε στον εαυτό Του το όνομα **Ιησούς**. Το όνομα **Ιησούς** δεν είναι βέβαια ελληνικό. Υπάρχει στην εβραϊκή γλώσσα και στην ελληνική εξηγείται **Σωτήρας**. Και **Σωτήρας** ονομάζεται από το ότι έσωσε τον λαό Του.

Είδες πώς έδωσε φτερά στον ακροατή; Ενώ μίλησε για τα συνηθισμένα, με αυτά φανέρωσε συνάμα σε όλους εμάς τα πέρα από προσδοκία. Και τα δύο αυτά ονόματα είχαν μεγάλη διάδοση μεταξύ των Ιουδαίων. Επειδή τα μέλλοντα να συμβούν ήσαν παράδοξα,

προέτρεξαν οι τύποι των ονομάτων, ώστε από τον ουρανό να διαλυθεί κάθε θόρυβος για μια καινοτομία.

Ως γνωστόν **Ιησούς** λέγεται εκείνος που διαδέχτηκε τον Μωυσή και εισήγαγε τον λαό στη γη της Επαγγελίας[Στους Αριθμούς, τέταρτο βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης(13,17),μαθαίνουμε ότι ο Ιησούς του Ναυή ονομαζόταν προηγουμένως Αυσή. Σε Ιησού τον μετονόμασε ο Μωυσής μετά την αποστολή του μαζί με άλλους ένδεκα εκπροσώπους των φυλών προς κατασκόπευση της γης Χαναάν]. Είδες τον τύπο; Πρόσεξε την αλήθεια. Εκείνος[:ο Ιησούς του Ναυή] τον έφερε στη γη της επαγγελίας, Αυτός[:ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός] στον ουρανό και στα ουράνια αγαθά. Εκείνος μετά τον θάνατο του Μωυσή, Αυτός μετά την παύση της ισχύος του νόμου. Εκείνος ως ηγέτης του λαού, Αυτός ως βασιλέας. Και για να μην ακούσεις **Ιησούς** και εξαιτίας της ομωνυμίας παραπλανηθείς, πρόσθεσε: **«Ιησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαυὶδ»**. Ο Ιησούς του Ναυή δεν προερχόταν από τη γενεά του Δαβίδ, αλλά από **άλλη** φυλή.

Και για ποιο λόγο ονομάζει ο ευαγγελιστής το Ευαγγέλιό του **«Βίβλον γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ** (: κατάλογο γενεαλογικό του Ιησού Χριστού)», μολονότι δεν περιλαμβάνει μόνο τη γέννηση, αλλά **ολόκληρη τη Θεία οικονομία**; Απλούστατα, **διότι ολόκληρου του μυστηρίου της Θείας οικονομίας αυτό είναι το κεφάλαιο, καθώς και η αρχή και ρίζα όλων των αγαθών, τα οποία προέκυψαν για εμάς**. Δηλαδή όπως ακριβώς ο Μωυσής ονομάζει τη συγγραφή του **«Βίβλον γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς** (:Βιβλίο της δημιουργίας του ουρανού και της γης)»,έστω κι αν δεν κάνει λόγο μόνο για τον ουρανό και τη γη, αλλά και για όλα όσα βρίσκονται μεταξύ αυτών, κατά τον ίδιο τρόπο και ο Ευαγγελιστής έδωσε ονομασία στο βιβλίο του **από το βασικότερο σημείο των αγαθών**. Πραγματικά, το γεγονός το οποίο προκαλεί μεγαλύτερη κατάπληξη και υπερβαίνει κάθε ελπίδα και προσδοκία είναι **το ότι ο Θεός έγινε άνθρωπος**. Αφού συνέβη αυτό, όλα τα άλλα γεγονότα γενικώς ακολουθούν κατά λογική σειρά και τάξη.

Και γιατί δεν είπε πρώτα **«υἱοῦ Ἀβραάμ»** και έπειτα να προσθέσει **«υἱοῦ Δαυὶδ»**; Όχι βέβαια, όπως νομίζουν μερικοί, διότι ήθελε να παρουσιάσει την γενεαλογία εκ των κάτω προς τα άνω, διότι σε μια τέτοια περίπτωση θα μπορούσε να εργαστεί όπως ο

ευαγγελιστής Λουκάς, που αρχίζει από τον Ιωσήφ και φθάνει μέχρι τον Αδάμ· τώρα όμως κάνει ακριβώς το αντίθετο. Για ποιο λόγο λοιπόν ανέφερε πρώτα τον Δαβίδ; **Επειδή όλοι οι Ιουδαίοι ανέφεραν και θυμούνταν τον Δαβίδ διαρκώς και λόγω της δόξας του και λόγω του μικρού χρονικού διαστήματος που είχε μεσολαβήσει από τον θάνατό του, διότι δεν είχε βέβαια πεθάνει προ τόσων πολλών ετών, όσο ο Αβραάμ.** Εξάλλου είναι γεγονός ότι ο Θεός είχε δώσει υποσχέσεις και στους δύο, αλλά η υπόσχεση προς τον Αβραάμ, ως πολύ παλαιά λησμονούνταν, ενώ η άλλη ως πολύ πρόσφατη και νεότερη, διαδιδόταν από όλους. Οι ίδιοι εξάλλου οι Ιουδαίοι λένουν: *« Οὐκ ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυῖδ καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης, ὅπου ἦν Δαυῖδ, ἔρχεται ὁ Χριστός. »* (:Δεν εἶπε ἡ Γραφή ὅτι ὁ Χριστός κατάγεται ἀπὸ τὸ γένος τοῦ Δαβίδ καὶ ἔρχεται ἀπὸ τὸ χωριὸ Βηθλεὲμ, ὅπου γεννήθηκε καὶ ἐζήσε ὁ Δαβίδ;)» [Ιω. 7, 42]. Εντούτοις κανείς δεν Τον ονομάζει «Υἱὸν Ἀβραάμ» ἀλλὰ ὅλοι «Υἱὸν Δαυῖδ», διότι ὅπως εἶπα προηγουμένως ὁ Δαβίδ διατηρεῖτο καλύτερα στη μνήμη ὅλων καὶ εξαιτίας τοῦ λίγου σχετικὰ χρόνου ἀπὸ τὸν θάνατό του καὶ εξαιτίας τῆς ἐνδόξου βασιλείας του.

Για τὸν λόγο αὐτὸν ἀκριβῶς καὶ ὅσους τιμοῦσαν ὡς βασιλεῖς ἔπειτα ἀπὸ αὐτὸν ἔδιναν σε αὐτοὺς τὸ ὄνομά του καὶ αὐτοὶ καὶ ὁ Θεός. Καὶ ὁ Ἰεζεκιήλ, ὡς γνωστὸ, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι προφῆτες ἔλεγαν ὅτι θα ἔλθει καὶ θα ἀναστηθεῖ πρὸς χάριν τοῦ Δαβίδ. Δεν ἐννοοῦσαν ἐκεῖνον που εἶχε πεθάνει, ἀλλὰ **τοὺς ζηλωτὲς τῆς ἀρετῆς ἐκεῖνου.** Ἀλλὰ καὶ ὁ Θεός λέγει στὸν Εζεκία: *«καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης δι' ἐμὲ καὶ διὰ Δαυῖδ τὸν δοῦλόν μου»* (:Εγὼ θα ὑπερασπίσω τὴν πόλη αὐτὴν γιὰ ἐμένα καὶ πρὸς χάριν τοῦ δούλου μου Δαβίδ)» [Δ' Βασ.19,34]. ἔλεγε καὶ στὸν Σολομώντα ἐπίσης ὅτι *«καὶ σὺ μὴ λάβω τὴν βασιλείαν ὅλην ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, διότι ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, διὰ τὸν Δαυῖδ τὸν δοῦλόν μου, ὃν ἐξελεξάμην αὐτόν»* (:Δεν θα ἀφαιρέσω ὅλο τὸ βασίλειό του ἀπὸ τὰ χέρια του, ἀλλὰ θα ἀντιταχθῶ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ θα διατηρήσω αὐτὸν στὴ βασιλεία του, γιὰ ὅσο χρόνο ζεῖ. Τούτο δε πρὸς χάριν τοῦ δούλου μου Δαυῖδ, τὸν ὁποῖο ἐγὼ ἐξέλεξα ὡς βασιλέα)» [Γ' Βασ.11,34]. **Εἶχε μεγάλη δόξα ὁ Δαβίδ καὶ πλησίον τοῦ Θεοῦ καὶ**

μεταξύ των ανθρώπων. Για τον λόγο αυτόν αρχίζει αμέσως από τον πιο γνωστό και ανατρέχει στον πατέρα· θεώρησε περιττό να αναφερθεί σε πιο μακρινό χρόνο απευθυνόμενος προς Ιουδαίους. **Αυτοί οι δύο θαυμάζονταν περισσότερο ο ένας ο προφήτης και βασιλέας(:ο Δαβίδ), ο άλλος ως πατριάρχης και προφήτης(:ο Αβραάμ).**

Ίσως κάποιος να ρωτήσει: *«Πώς αποδεικνύεται όμως ότι ο Ιησούς κατάγεται από τον Δαβίδ; Διότι εάν γεννήθηκε μόνο από γυναίκα, χωρίς τη συνεργασία ανδρός, πώς θα βεβαιωθούμε ότι είναι απόγονος του Δαβίδ, αφού η Παρθένος δεν έχει θέση στη γενεαλογία;».*

Στο σημείο αυτό τίθενται δύο ζητούμενα· για ποιο λόγο η Παρθένος δεν γενεαλογείται και γιατί μνημονεύεται από τους Ευαγγελιστές ο Ιωσήφ, ο οποίος κανένα ρόλο δεν παίζει στη Γέννηση. Το δεύτερο εκ πρώτης όψεως φαίνεται περιττό, ενώ τα πρώτο φαίνεται σαν έλλειψη. Ποιο πρόβλημα λοιπόν είναι ανάγκη να ερευνήσουμε πρώτα; **Το πώς αποδεικνύεται ότι η Παρθένος κατάγεται από τον Δαβίδ.** Και πώς θα μάθουμε ότι είναι απόγονος του Δαβίδ; Άκουσε λοιπόν ποια εντολή δίνει ο Θεός στον Γαβριήλ, να μεταβεί *«πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ, ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυὶδ καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ (: σε μία παρθένα κόρη που ήταν αρραβωνιασμένη με έναν άντρα που λεγόταν Ιωσήφ. Η παρθένος αυτή κόρη καταγόταν από τη γενιά του Δαβίδ, και το όνομά της ήταν Μαριάμ)»*[Λουκ. 1, 27]. Ποια σαφέστερη απόδειξη ζητείς από αυτήν, όταν ακούς ότι η Παρθένος κατάγεται από το γένος και την οικογένεια του Δαβίδ;

Συνεπώς από αυτό γίνεται φανερό ότι και ο Ιωσήφ είχε την ίδια καταγωγή, διότι, ως γνωστόν, υπήρχε νόμος ο οποίος δεν επέτρεπε να λαμβάνει κανείς σύζυγο από άλλη φυλή, παρά μόνο από τη δικιά του. Αλλά και ο πατριάρχης Ιακώβ προέλεγε ότι ο Ιησούς θα κατάγεται από τη φυλή του Ιούδα με τα εξής λόγια: *«Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα, οὐδὲ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ ᾧ ἀπόκειται· καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν (: Δεν θα εκλείψει άρχοντας από τη φυλή του Ιούδα και αρχηγός από τη γενιά του, μέχρις ότου έλθει Εκείνος, στα χέρια του Οποίου*

απόκεινται οι εξουσίες και Αυτός θα είναι η ελπίδα και η προσμονή των λαών, ο Μεσσίας)»[Γέν. 49, 10].

Η προφητεία αυτή βέβαια φανερώνει ότι κατάγεται από τη φυλή του Ιούδα, αλλά δεν αποδεικνύει ακόμη ότι ανήκει στο γένος του Δαβίδ. Μα μήπως στη φυλή του Ιούδα υπήρχε ένα μόνο γένος, δηλαδή το γένος του Δαβίδ; Όχι βέβαια. Αντίθετα υπήρχαν και πολλά άλλα γένη. Και συνέβαινε κάποιος να κατάγεται μεν από την φυλή του Ιούδα, χωρίς όμως να ανήκει στο γένος του Δαβίδ. Αλλά για να μην υποστηρίζεις αυτό το πράγμα, σου αφαίρεσε αυτήν την υποψία ο Ευαγγελιστής, όταν είπε ότι κατάγεται από το γένος και την οικογένεια του Δαβίδ.

Αν όμως θέλεις να πεισθείς περί αυτού με διαφορετικό συλλογισμό, δε θα δυσκολευτώ να σου παρουσιάσω και άλλη μία απόδειξη. Λοιπόν, δεν απαγορευόταν μόνο να λάβουν σύζυγο από άλλη φυλή, αλλά και από άλλη οικογένεια, μη συγγενική δηλαδή. Συνεπώς εάν τη φράση «*από το γένος και την οικογένεια του Δαβίδ*» την αποδώσουμε στην Παρθένο, ευσταθεί η έκφραση, εάν όμως την αποδώσουμε στον Ιωσήφ, πάλι το ίδιο επιτυγχάνουμε. Πραγματικά, εάν ο Ιωσήφ καταγόταν από το γένος και την οικογένεια του Δαβίδ, δεν θα μπορούσε να λάβει σύζυγο από άλλο γένος, παρά μόνο από εκείνο που και ο ίδιος καταγόταν.

Ναι, αλλά αν δεν συμμορφώθηκε στο νόμο αυτό; Μα γι' αυτό ακριβώς πρόφτασε και διαβεβαίωσε ο ευαγγελιστής ότι ο Ιωσήφ ήταν δίκαιος[πρβλ. Ματθ.1,19:«*Ιωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν(·και ο Ιωσήφ ο αρραβωνιαστικός της, όταν αντιλήφτηκε την εγκυμοσύνη, επειδή ήταν ενάρετος και αγαθός και δεν ήθελε να τη διαπομπεύσει για δημόσιο παραδειγματισμό, σκέφτηκε να της δώσει μυστικά διαζύγιο)»], ώστε να μην υποστηρίζεις την άποψη αυτή, αλλά, αφού πληροφορηθείς την αρετή του, να καταλάβεις και αυτό, ότι δηλαδή, δεν ήταν δυνατόν να παραβεί τον νόμο· διότι πώς μπορούσε να γίνει παραβάτης του νόμου χάριν της ηδονής, αυτός, που διακρινόταν για τη μεγάλη του φιλανθρωπία και ήταν απαλλαγμένος από κάθε πάθος, τη στιγμή*

που δε θέλησε να τιμωρήσει την παρθένο, μολονότι η υποψία τον προωθούσε σε αυτό; Επίσης, αυτός που σκέφθηκε ανώτερα από τον νόμο (διότι το να την αφήσει ελεύθερη, και μάλιστα να την απελευθερώσει κρυφά, είναι γνώρισμα ανθρώπου σκεπτόμενου ανώτερα από τον νόμο), πώς ήταν δυνατόν να διαπράξει κάτι παράνομο, όταν μάλιστα, δεν τον υποχρέωνε καμία αιτία;

Επομένως το ότι η Παρθένος καταγόταν από το γένος του Δαβίδ αποδεικνύεται ολοφάνερα από τα παραπάνω. Είναι, όμως, ανάγκη να πούμε στη συνέχεια για ποιο λόγο δεν παρέθεσε την γενεαλογία της Παρθένου, αλλά γενεαλόγησε τον Ιωσήφ μόνο. Για ποιο λόγο, λοιπόν; Διότι δεν υπήρχε νόμος στους Ιουδαίους να γενεαλογούνται οι γυναίκες. Για να συμμορφωθεί όμως προς τη συνήθεια και να μη δώσει την εντύπωση ότι από το προοίμιο ακόμη την παραβαίνει, γι' αυτό και αποσιώπησε τους προγόνους της και έδωσε την γενεαλογία του Ιωσήφ. Αν όμως έκανε αυτό για την Παρθένο, θα έδινε την εντύπωση ότι καινοτομεί. Εάν πάλι αγνοούσε εντελώς τον Ιωσήφ, δε θα ήμασταν σε θέση να πληροφορηθούμε τους προγόνους της. Συνεπώς με σκοπό να μάθουμε ποια ήταν η Μαρία και από ποιους καταγόταν, αλλά συγχρόνως να μείνει αμετακίνητη και η επιταγή του νόμου, γενεαλόγησε τον μνηστήρα και μας απέδειξε ότι κατάγεται από το γένος του Δαβίδ. Αφού όμως αποδείχθηκε αυτό, αποδείχθηκε συγχρόνως και εκείνο, ότι δηλαδή και η Παρθένος καταγόταν από το ίδιο γένος, καθόσον, όπως παραπάνω ανέφερα, ο δίκαιος Ιωσήφ δε θα δεχόταν να λάβει σύζυγο από διαφορετική οικογένεια.

Είναι δυνατόν να αναφέρουμε και άλλο λόγο περισσότερο μυστικό, για τον οποίο αποσιωπήθηκαν οι πρόγονοι της παρθένου. Την αιτία αυτήν δεν είναι ώρα να την αποκαλύψουμε, επειδή είναι πολλά όσα έχουν ειπωθεί. Για τον λόγο αυτόν, ας σταματήσουμε εδώ τον λόγο για τα ζητήματα αυτά και ας κρατήσουμε στο εξής με ακρίβεια όσα αποκαλύψαμε σε σας. Το γιατί π.χ. μνημόνευσε τον Δαβίδ πρώτα, γιατί αποκάλεσε το σύγγραμμά του «*Βίβλον γενέσεως*», γιατί είπε «*τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ*», πώς η γέννηση είναι και δεν είναι κοινή, από πού φάνηκε ότι η Μαρία προέρχεται από το γένος του Δαβίδ

και για ποιο λόγο περιλήφθηκε στη γενεαλόγηση του Ιωσήφ, ενώ αποσιωπήθηκαν οι δικοί της οι πρόγονοι.

ΠΡΟΣ ΔΟΞΑΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΤΡΙΑΔΙΚΟΥ ΘΕΟΥ,

επιμέλεια κειμένου: Ελένη Λιναρδάκη, φιλόλογος

ΠΗΓΕΣ:

- http://khazarzar.skeptik.net/pgm/PG_Migne/John%20Chrysostom_PG%2047-64/In%20Matthaeum.pdf
- Αγ. Ιωάννου Χρυσοστόμου Άπαντα τα έργα, πατερικές εκδόσεις «Γρηγόριος Παλαμάς», ΕΠΕ, εκδοτικός οίκος «Το Βυζάντιον», *Ύπόμνημα εἰς τό κατά Ματθαῖον εὐαγγέλιον*, ομιλία Β' (επιλεγμένα αποσπάσματα) τόμος 9, σελ. 53-69, Θεσσαλονίκη 1978
- Βιβλιοθήκη των Ελλήνων, Άπαντα των αγίων Πατέρων, Ιωάννου Χρυσοστόμου έργα, τόμος 63, σελ. 41 - 96.
(<https://drive.google.com/file/d/0ByZQkrKg4yKLbUtJbURIC2hhZFE/view>)
- Π. Τρεμπέλα, *Η Καινή Διαθήκη με σύντομη ερμηνεία (απόδοση στην κοινή νεοελληνική)*, εκδόσεις αδελφότητας Θεολόγων «Ο Σωτήρ», έκδοση τέταρτη, Αθήνα 2014.
- *Η Καινή Διαθήκη, Κείμενον και ερμηνευτική απόδοσις υπό Ιωάννου Κολιτσάρα*, εκδόσεις αδελφότητας Θεολόγων «Η Ζωή», έκδοση τριακοστή τρίτη, Αθήνα 2009.
- *Η Παλαιά Διαθήκη κατά τους εβδομήκοντα*, Κείμενον και σύντομος απόδοσις του νοήματος υπό Ιωάννου Κολιτσάρα, εκδόσεις αδελφότητας Θεολόγων «Η Ζωή»,

έκδοση τέταρτη, Αθήνα 2005.

- Π.Τρεμπέλα, *Το Ψαλτήριον με σύντομη ερμηνεία*(απόδοση στην κοινή νεοελληνική), εκδόσεις αδελφότητας Θεολόγων «Ο Σωτήρ», έκδοση τρίτη, Αθήνα 2016.
- http://users.sch.gr/aiasgr/Palaia_Diathikh/Biblia/Palaia_Diathikh.htm
- http://users.sch.gr/aiasgr/Kainh_Diathikh/Biblia/Kainh_Diathikh.htm
- http://www.greek-language.gr/digitalResources/ancient_greek/tools/liddell-scott/index.html